

skrift derom vilde ofte føre til uden Nytte at gøre Anklageskriftet vidtløftigt og uoverskueligt, og i mange Tilfælde vilde Iagttagelsen af en saadan Forskrift være umulig. Det sidste vil f. Eks. gælde, hvor en Person sættes under Tiltale for en Række Mishandlinger eller for en Række Skuffetyverier, som ikke kunne oplyses enkeltvis. Det første vil f. Eks. gælde, hvor flere Personer i Forning have begaaet flere Indbrudstyverier. Den for Nævningerne nødvendige nærmere Præcisering vil kunne opnaas gennem de skriftlig affattede Spørgsmaal.

§ 217.

Reglen i 1ste Stykke om Sagens Tingfæstning har særlig Betydning med Hensyn til §§ 59, 63, 115, 2det Stykke, 150, 168, 200 og 206, 3die Stykke. Med Hensyn til Anklageskriftets Forkyndelse, jfr. Kap. IX; med Hensyn til Valg eller Bekikkelse af Forsvarer Kap. VI.

§ 218.

Der sondres her mellem den Udvidelse af Tiltalen eller Berigtigelse af Anklageskriftet, der finder Sted *inden* Domsforhandlingen (1ste Stykke), og Udvidelse eller Berigtigelse *efter* Domsforhandlingens Begyndelse (2det Stykke). Medens der nemlig i første Tilfælde ikke er nogen Grund til at fravige det ligefremme Krav, at enhver saadan Udvidelse eller Berigtigelse bør foregaa under Iagttagelsen af de samme Former, som galdt for den oprindelige Tiltale, maa der i sidstnævnte Tilfælde særlig tages Hensyn dels til, at der ikke, hvor det kan undgaaes, bør holdes mere end een Domsforhandling med Hensyn til samme Tiltalte, dels til, at en Gang begyndt Domsforhandling som Følge af det med en Udsættelse forbundne Besvær for Ret, Parter, Nævninger, Vidner, Syns- og Skønsmand etc. ikke gerne bør afbrydes, naar saadant ikke er strængt nødvendigt. Der er derfor givet Adgang til under Domsforhandlingen *dels* at udvide Tiltalen til andre af Tiltalte begaaede straffbare Handlinger, forudsat at Retten tillader det, og enten Tiltalte samtykker deri eller den Handling, der er Spørgsmaal om, er begaaet under selve Domsforhandlingen, *dels* at foretage Berigtigelse af Anklageskriftets Angivelser. Hvor vidt saadanne Berigtigelser kunne gaa, maa afgøres af Retten, og det Synspunkt, der af Retten bør lægges til Grund, er angivet ved Reglen i 2det Stykke af § 257. I samme Omfang, hvori Retten kan dømme med Fravigelse af An-

klageskriftets Indhold, maa den nemlig ogsaa kunne tillade Berigtigelse i dette. Følgelig vil Berigtigelse af Straffebestemmelsen saavel som af Angivelserne om de med Forbrydelsen forbundne Biomstændigheder kunne finde Sted, under Forudsætning af, at Tiltalte dog har haft eller derefter faar — om fornødent gennem Udsættelse af Sagen — fyldestgørende Adgang til Forsvar. Derimod vil en Berigtigelse, der i Virkeligheden gaar ud paa at substituere en helt anden Handling end den, paa hvilken Anklageskriftet tager Sigte, ikke kunne finde Sted uden efter Reglen om Tiltalens Udvidelse; hertil vil altsaa kræves Tiltaltes Samtykke.

§§ 219 og 220.

Det, der skal indleveres paa Rettens Kontor, er en fuldstændig Udskrift af de under Efterforskningen eller Forundersøgelsen foretagne retslige Undersøgelser- og Bevishandlinger, ledsaget af samtlige til en Retsbog fremlagte Dokumenter og andre i Bevaring tagne synlige Bevismidler. Derimod er der ingen Nødvendighed for at fremkomme med andet (f. Eks. Rapporter, Breve, Redskaber), som vel har figureret i de forberedende Undersøgelser, men som ikke ere fremlagte som Bilag til Retsbogen og heller ikke agtes benyttede under Domsforhandlingen.

Det ligger som Konsekvens i den Op-gave, der ved § 20 er anvist Anklageren, at han paa sin Bevisfortegnelse bør opføre samtlige de Beviser, der af ham skønnes at være af Betydning til Udfindelse af Sandheden, og ikke blot dem, der støtte Anklagen. Paa mulige Forsømmelser i saa Henseende raades der imidlertid Bod ved Tiltaltes Rettigheder efter § 221. Naar der i Bevisfortegnelsen forlanges en kort Angivelse af, hvad der agtes godtgjort ved Hjælp af de Beviser, som agtes fremførte, er Tanken hermed den, *dels* at give Tiltalte fyldestgørende Adgang til at forberede sit Forsvar (Anklagens Vidner behøve jo nemlig ikke i Forvejen at have været afhørte inden en Ret, og, tænker man sig, at Anklagen uden Varsel fremfører et Vidne, der maaske i Virkeligheden vidner falsk eller letsindig angaaende et Hovedpunkt, kan dette blive fældende for Tiltalte, medens denne, naar han i Forvejen ved, at saadant Vidnesbyrd vil fremkomme, maaske kan skaffe Materiale til Godtgørelse af dets Upaalidelighed), *dels* at skabe et Grundlag for Rettens Afgørelse af en eventuel Divergens mellem Parterne om Maaden, hvorpaa